

[Stensballe.]

saa højt Tal som 50 000, som skulde være kommet i Arbejde ifølge denne Lov. Jeg tror nu, det er et alt for stort Tal. Jeg skal ikke komme ind paa at diskutere det yderligere, men jeg vil dog bemærke, at naar Beskæftigelsen er steget, skyldes det ikke mindst, som ogsaa udtalt af det ærede 4de tingvalgte Medlem (Villemoes), at vi har faaet den lave Krone. Et andet Forhold, der har virket med til øget Beskæftigelse, er Byggeriet, særlig det store Byggeri, vi har haft i Foraaret og i Sommer, og som nu er ved at ebbe ud. Men der er ogsaa den øvrige Lovgivning, som blev skabt i Fjor Vinter og i Foraaret. Derved sattes der store Arbejder i Gang, og der stilledes Penge til Raadighed, saaledes at Arbejder kunde sættes i Gang. Skulde jeg sige noget, maatte jeg nærmest beklage, at den høje Regering ikke hurtigere har faaet dette Lovgivningsarbejde udnyttet, end sket er. Det varede jo f. Eks. uhyre lang Tid, inden den kommunale Laanefond kom i Virksomhed. Jeg tror ogsaa, at hvis der havde været en noget større Kærlighed til Krisefonden, kunde der derigennem have været skabt yderligere Beskæftigelse. Men i hvert Fald ved jeg for den kommunale Laanefonds Vedkommende, at adskillige Kommuner Landet over var rede til at sætte Arbejder i Gang, men at de ikke kunde faa ordentlig Besked fra Laanefonden, fordi dens Administration ikke var bragt i Orden.

Jeg skal ikke komme dybere ind paa det Emne, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) dvælede ved, heller ikke paa, hvad han vilde sætte i Stedet for disse Foranstaltninger. Jeg tror ikke, de kan afvikles ad Toldvejen alene; derigennem kan man ikke skabe noget handelspolitisk Instrument, som i nogen som helst Grad kan virke saaledes, som det maa virke under de Forhold, vi lever under, og skal vi ind paa banktekniske Restriktioner, Kontingenteringer og meget andet, vil det vist blive overordentlig besværligt. Jeg forstod, at det ærede Medlem næsten vilde sige, at jeg ikke kunde gaa med til § 7, eller noget i den Retning. Jeg sagde, at jeg var ikke saa optimistisk, som det ærede Medlem er, og jeg motiverede det med, at det mere var

Forholdene ude omkring og ligeledes Forholdene her i Landet end, dette Udvalgs Arbejde, der vilde gøre sig gældende med Hensyn til, hvorvidt vi skulde kunne afvikle denne Lovgivning. Og jeg tilføjede, at jeg troede, den væsentligste Opgave maatte blive en Tilpasning, saa at vi i hvert Fald skulde kunne komme af med en Del deraf. Hvorledes det saa ellers skal udformes, kan man jo slet ikke se nu; det maa man vente med, til man ser, hvorledes Forholdene udvikler sig. Jeg vilde dog nødtigt, at der herigennem skulde skabes en ny Slags Handels- og Traktatkommission, for det tror jeg nu ikke er heldigt. Efter at Forslaget er blevet omformet, saaledes at det ikke længer har den Udformning, som Det konservative Folkeparti oprindeligt foreslog, skal jeg selvfølgelig gerne gaa med til det. Jeg sagde ogsaa, at jeg tillægger det Betydning at faa den Bestemmelse sat ind, saaledes at det paagældende Udvalg kan komme til at virke. Men jeg tror rigtignok, det vilde være noget uheldigt, hvis Udvalget skulde have Arbejdet færdigt til 1. Maj 1934, og Loven skulde være forlænget til 30. Juni 1935, for det kunde jo godt være, at Forholdene har forandret sig i modsat Retning, inden vi naar den 30. Juni 1935, saa at Udvalgets Arbejde maaske var blevet værdiløst. Men som Forslaget nu foreligger, skal jeg med Glæde medvirke til dets Gennemførelse. Det sagde jeg ogsaa, da jeg første Gang havde Ordet.

Hendriksen: Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen-Drusebjerg), som ogsaa er enig i det ønskelige i en Afvikling, hævdede, at en saadan Afvikling efter hans Skøn ikke var mulig i Øjeblikket, og spurgte, hvad man fra konservativ Side ønskede at sætte i Stedet. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at det, vi ønsker, er, som vi mange Gange har givet det til Kende, at Handelstraktaterne bliver opsagt, og vi ønsker tillige Toldforanstaltninger. Naar vi under Folketingsudvalgets Forhandlinger har antydnet, at vi var villige til at gaa med til, at denne Lov skulde gælde i 1½ Aar, indtil den 1. Juli 1935, var det netop, fordi vi ønskede, at det Udvalg, der nu nedsættes, og som skulde afgive Betænkning senest 1. Maj 1934, skulde have overvejet